

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 148/2020

20.02.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Дејана Ћасића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 46/18 од 09.09.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 877/19 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној 20.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 46/18 од 09.09.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 877/19 од 05.12.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 46/18 од 09.09.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци која ће се извршити у просторијама у којима станује без примене електронског надзора у складу са Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, те је обавезан да суду накнади паушал.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 877/19 од 05.12.2019. године одбијене су, као неосноване, жалбе: Вишег јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног АА, те је потврђена пресуда Вишег суда у Чачку К 46/18 од 09.09.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Дејан Ћасић, поднео је захтев за заштиту законитости због „повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 16. став 4. ЗКП и у вези члана 144. КЗ све у

вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, те због повреде права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде укине или исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, те уз предлог да се одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке о предметном захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у вези са одредбом члана 16. став 5. ЗКП и члана 144. КЗ, при чему се као „незаконити доказ“ означава „фотографија у боји без датума“ на којој су приказани ловци испред ловачког дома у ... Општина ... са три положене - одстрелене дивље свиње која, по ставу одбране, није прибављена на законом предвиђени начин, због чега би требала да буде издвојена из списка предмета. Супротним односом нижестепених судова, када истој фотографији поклањају веру и узимају је као основ за доношење побијаних осуђујућих пресуда, нижестепени судови су се ставили на страну оптужбе.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване.

Наиме, предметна фотографија односно исправа, како то прописује члан 112. став 26. Кривичног законика „сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе“, је прибављена од овлашћеног органа - МУП РС ПУ Чачак ПС Горњи Милановац и уз кривичну пријаву Ку 271/18 од 09.03.2019. године је достављена на даље поступање надлежном државном органу Вишем јавном тужиоцу у Чачку. Врховни касациони суд налази да се ради о доказу који нити сам по себи нити по начину прибављања није у супротности нити са Уставом РС нити са ЗКП. Такође, предметни доказ је, између осталих доказа, изведен на главном претресу одржаном 27.03.2019. године, у присуству окривљеног и његовог браниоца адвоката Чеда Микачевића, који на изведене доказе нису изнели примедбе. Из наведених разлога су супротни наводи, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног, адвокат Дејан Ћасић указује и на повреду одредбе члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести

разлог за подношење „члан 485. став 1.“, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, при чему бранилац окривљеног није навео разлог за подношење захтева нити је уз захтев доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости окривљеног нема прописан садржај, у односу на напред наведене повреде закона.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да окривљени у власништву, нема ловачко нити било какво друго ватрено оружје те да је у недостатку материјаног доказа тј. ловачке пушке која није могла бити вештачена суд осуђујућу пресуду донео само на основу сведочења три лица која су имала личне разлоге да дају исказе против окривљеног и др, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како указивање на одредбу члана 440. ЗКП не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је захтев у наведеном делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић